

Διμελὴ Τραγῳδία
Ἀδριανουπόλεως.

414

Γ. Λαμπροβιάδου.

1. Θρήνος.

Ἐραϊνὰ,

Κλαίουν τ' αἰδῶνα τῆς Βλαχίας,

τοῦ Γ.

καὶ τὰ ποτὰ δὴν εὐση,

συγ. 414.

Κλαίουν ἄργα, κλαίουν ταχὺ καί-
ρον τὸ μεσημέρι.

Κλαίουν τὴν Ἀδριανούπολιν, τὴν βαρὺ προσβεβηκὴν
ἀπὸ τὴν ἐπιδείσαντες, εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ χρόνου

5. Τοῦ Χριστοῦ γένου γὰρ ἡμεῖς καὶ τοῦ βασιῆος γάβρια,
καὶ τῆς Παμποῦ τὴν Κυριακὴν γὰρ τὸ «Χριστὸς ἀνίστη».

Geschichte des Osmanischen Reiches in Europa
von Johann Wilhelm Zinkeisen.

Ambourg 1840 Erster Theil pag. 220.

2.

Τ' αἰδῶνα τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὰ ποτὰ τῆς Δύσεως
Κλαίουν ἄργα, κλαίουν ταχὺ, κλαίουν τὸ μεσημέρι
κλαίουν τὴν Ἀδριανούπολιν, τὴν πόλιν προσβεβηκὴν
ἐπιδείσαντες εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ χρόνου.

5. Τοῦ Χριστοῦ γένου γὰρ ἡμεῖς καὶ τοῦ βασιῆος γὰρ
καὶ τῆς Παμποῦ τὴν Κυριακὴν γὰρ τὸ «Χριστὸς ἀνίστη».

(Ταχυδρόμος Ἀδριανουπόλεως 1920 ἀρ. 58 ὑπογρ. Α.)

Φέρει εἰς τὴν συγκρίσιν: πιθανῶς οἱ δύο

414

λεηλαῖοι ολίγοι νὰ ἐννοῦν τὴν ὑπό τῶν
βουρχαίων ἄρσεν τῆς Ἀδριανουπόλεως κα-
τὰ τὸ 1205 ἢ ἐξινεὶ τὴν
ἐβδομάδα τοῦ Πάσχα. (!!!).

"Ἀσμα τοῦ χοροῦ

3. "Παναδοπούζα.

Τοῦ Πανῶ ἡ Σουχαίρα ἦταν χο-
ρονομαχίσα
πίνε ἀμάζια τὴν τραβοῦσαν μὲ τὸν
θύμον δεμαπένε.

Ὅσῳ νὰ τὴν πᾶν ὅλο ἐπὶ δέν
χοροῦσαν ἀπὸ τὸν πόρτα,
ζήηουσιν τὰ αἰσέλια, ἢ ἔβαλαν
τὴν νύφη μέσα.

δ. Δὲ παχὴ μου ἀδερίσα, βάν' ἕνα
γὰρ νὰ βράσι,
ὅσο μὲρὶ τὸ μαζονάκι ὅσῳ παίρ'
ποχὺ ἢ γίγον,